

**15 AUGUST
GHERASIM
MIKRAGHIANANITUL**

**PARACLISUL
MAICII
DOMNULUI
ÎN CINSTEA ICOANEI
PORTAITISSA
[IVIRON-ATHOS]**

IVIRON-ATHOS, 1960

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΤΗΣ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΤΗΣ
“ΠΟΡΤΑΪΤΙΣΣΗΣ”

Ἦς ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν εὑρηται
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Ἰβήρων.

Η ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΠΟΙΗΜΑ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

ΝΥΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΙΣ ΕΚΤΥΠΩΣΙΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΝ
Τῆ ΑΔΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΙΒΗΡΩΝ
ΥΠΟ
ΙΕΡΟΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΙΒΗΡΙΤΟΥ (ΚΛΗΜΗ)

ΕΝ ΑΓΙΩ, ΟΡΕΙ ΑΘΩ,
1960

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΠΟΡΤΑ·Ι·ΤΙΣΣΗΣ

(Ποίημα ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ Μικραγιαννανίτου)

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως λέγομεν τὸ

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώην μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον·
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν
 τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου,
 καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπο-
 λείς πάντας τοὺς θλίβοντας, τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου
 εἰμί.

*Εἶτα τὸ Θεὸς Κύριος... τετράκις,
 καὶ εὐθὺς τὰ ἐπόμενα Προσόμοια. Ἦχος δ'.*

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ θαυμαστῇ σου Πορταίτισσα σκέπη, δι' ἧς λυτροῦ-
 σαι ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, προστρέχομεν ἐκάστοτε κραυγά-
 ζοντες θερμῶς· ὥσπερ πάλαι ἔδειξας, ἐφ' ἡμῖν τὴν σὴν
 χάριν, οὕτω καὶ νῦν Δέσποινα, μὴ ἐλλίπης εἰς τέλος, ὡς
 ἐπηγγείλω σκέπειν καὶ φρουρεῖν, τοὺς ἀδιστάκτω ψυχῇ
 προσιόντάς σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡ εὐκλεὴς καὶ παναγία Εἰκὼν σου, ὥσπερ ἐχέγγυον
 ἡμῖν σωτηρίας, τῇ σῇ προνοίᾳ Ἄχραντε δεδώρηται, Ἦν-
 περ θησαυρίσασα ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων, πάσης ἀπαλλάτ-
 τεται, διὰ σοῦ ἐπηρείας, καὶ σὺν αὐτῇ ἐλπίδος ἀρραγοῦς,
 πληροῦται Κόρη, καὶ πᾶς ὁ προστρέγων Σοι.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁ-
 μαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώ-

πιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα.

ᾠχος πλ. δ'.

ᾠδὴ α'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Τὰ μεγαλεῖα τῆς σεπτῆς Εἰκόνοσ σου, ἀνευφημεῖσαι
τολμῶν, ἐν ὑλικῇ γλώσση, καὶ ρυπῶσι χεῖλεσι τῆς πυρι-
μόρφου δέομαι καθαροῦ λαβίδος, ἧς Ἑσαΐας ἠξίωται,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἀπειρόγαμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ρῶσιν καὶ χάριν ἀληθῆ καὶ ἔλεος, ἡ σὴ ἅγια Εἰκὼν
δαψιλῶς βλυστάνει, ὡς πηγὴ ἀκένωτος, καὶ θλίψεων τοὺς
ἄνθρακας, καταπαύει Παρθένε, δρόσῳ τῆς σῆς ἀγαθότη-
τος, πάντων τὰς καρδίας εὐφραίνουσα.

Δόξα.

Ὁδυνηρῶν ἐπιφορῶν ἀπάλλαξον, καὶ νοσημάτων δει-
νῶν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ, Κόρη περιστάσεων, τοὺς εὐλα-
βῶς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ σου Εἰκόνι, τῇ δοξασθείσῃ
Πανάχραντε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Ὑπερθεν Κόρη τῶν πυλῶν ἠυδόκησας, τῆς τῶν Ἰβή-
ρων Μονῆς, τὸ θεοειδές σου σωθῆναι Ἐκτύπωμα ἐντεῦθεν
Πορταίτισσα, φερωνύμως ἐκλήθης, ὡς θυρωρὸς αὐτεπάγ-
γελτος, ταύτης σου τῆς ποιμένης καὶ πρόμαχος.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ρῦσαι πάσης ἀνάγκης, καὶ προσβολῆς Ἐχραντε, τὰς
την σου τὴν ποιμένην Παρθένε, ἀνακειμένην σοι, καὶ πᾶσαν
ἀδίκον βουλὴν διάλυε τάχος, κατ' αὐτῆς δεόμεθα, ὦ Πορ-
ταίτισσα.

Ἑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐν τῇ σῇ προστασίᾳ, καὶ μητρικῇ χάριτι, καὶ συμπα-
θεστάτῃ προνοίᾳ, καὶ ἀντιλήψει σου, αἰεὶ προστρέχοντες, οἱ
τὸν σὸν κληρὸν οἰκοῦντες, Κόρη Πορταίτισσα, διασωζό-
μεθα.

Δόξα.

Ἰλαστήριον θεῖον, ὡς ἀληθῶς ἔδειξας, ἡμῖν Πορταί-
τισσα Κόρη, τὸ σὸν Ἐκτύπωμα, ᾧ προσπελάζοντες, ψυχῶν
ὁμοῦ καὶ σωμάτων, ἴασιν λαμβάνομεν, τῇ σῇ χρηστότητι.

Καὶ νῦν.

Παραδόξως ἀφίικται, ἡ σὴ Εἰκὼν Ἐχραντε, πάλαι ἐκ
Νικαίας ἐν Ἀθῶν, τῇ εὐδοκίᾳ σου, καὶ ὑπὲρ ἡλίον, τῆς ἀ-
ρωγῆς σου ἀστράπτει, πᾶσι τὰ δωρήματα, τοῖς σὲ δοξά-
ζουσι.

Διάσωσον, ὦ Πορταίτισσα Πάναγνε Θεοτόκε, πάσης
βλάβης καὶ ἀναγκῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ὀλοψύχως προσ-
τρέχοντας τῇ σῇ σκέπη.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν
ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

*Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ αἴτησιν μνημονεύων καὶ τὰ ὀνόματα
τῶν πιστῶν, δι' οὓς ἡ παράκλησις τελεῖται.*

*Τὸ Κύριε ἐλέησον ιε' καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν
«ὅτι ἐλεήμων...» τὸ παρὸν Κάθισμα.*

Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτις θερμῆ, καὶ μέγα Καταφύγιον, καὶ σκέπη στερορά, καὶ σύμμαχος καὶ ἔφορος, ὑπάρχεις Πορταίτισσα, τῶν τὴν σὴν ἐκζητούντων βοήθειαν· διὸ λύτρωσαι πάσης ἀπειλῆς, ὡς ὑπέσχου τοὺς δούλους σου Πανάμωμε.

Ὁδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὅλη ψυχῇ, καὶ διανοία προστρέχομεν, Θεοτόκε, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ ἐκβοῶμέν σοι ἐν κλαυθμῷ, κλινόν σου τὰ ὦτα, εἰς τὰς φωνὰς ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ πλήρου τὰς αἰτήσεις, Πορταίτισσα Κόρη, τὰς ἡμῶν ὡς Θεοῦ Μήτηρ εὐσπλαχνος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ρήσεις τὰς σάς, ἃς ἀπεφήνω Πανάχραντε, περὶ ταύτης, τῆς κληρονομίας σου, πλήρου Παρθένε ὡς συμπαθῆς, καὶ μὴ ἀποστήσης, ἐκ ταύτης τὴν προστασίαν σου· ἡμάρτομεν γὰρ Κόρη, ἀλλὰ σοὶ καθ' ἐκάστην, τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀναφέρομεν.

Δόξα.

Τὰς ψυχικάς, ἡμῶν ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς νόσους, πάσας τὰς τοῦ σώματος, τὰς δυσφορήτους καὶ χαλεπάς, ἴασαι Παρθένε, καὶ θείῳ φόβῳ στοιχείωσον, ἡμῶν τὰς διανοίας, Πορταίτισσα Κόρη, πρὸς Θεοῦ θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Καὶ νῦν.

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως κεκαινοτόμηται, Θεομήτορ,

πάντα ὑπὲρ φύσιν γάρ, τὰ κατὰ σὲ καὶ καινοπρεπῆ· καὶ γὰρ παραδόξως, ἢ θάλασσα τὴν Εἰκόνα σου, Μονῇ τῇ τῶν Ἰβήρων, ἀσινῇ ἐξαισίως, παραδέδωκε φέρουσα Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ἰνα τί με ἀπόσω;

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἰνα τί ἐλαμπρύνθη, ἢ δεδοξασμένη Εἰκὼν τοῦ προσώπου σου, καὶ ἐμεγαλύνθη, ὑπὲρ λόγον Ἀγνῆ Πορταίτισσα; ξένως γὰρ ὡς ἦκεν, ἡμῖν ποτὲ διὰ θαλάσσης, οὔτω ξένα ἐργάζεται θαύματα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Τῶν δαιμόνων τὰ θρόση, καθ' ἡμῶν κατάβαλε Θεοχαρίτωτε, καὶ τῶν μελετώντων, πονηρὰ καὶ κενὰ Πορταίτισσα, κατὰ τοῦ σου Ὄρους, ὃ ἡρετίσω ὡς οἰκεῖον, τὰς δεινὰς σκευωρίας ματαίωσον.

Δόξα.

Ἱερὰν σὲ κρηπίδα, καὶ ἀπειριδόνητον ἱερὰν ἄγκυραν, κεκτημένοι Κόρη, οἱ σοὶ δούλοι, πρὸς σὲ καταφεύγομεν διὸ τὰς σπιλάδας τῶν πειρασμῶν, καὶ καταιγίδας, ὡς ἀφροῦς θαλαττίους διάλυσον.

Καὶ νῦν.

Σωτηρίας πρὸς τρίβον, καὶ πρὸς μετανοίας ὁδὸν τὴν σωτήριον, ἴθυνον Παρθένε, τοὺς θερμῶς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου, καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὑπὲρ ἡμῶν ὡς ἐπηγγείλω, ἀγαθὰ τῷ Θεῷ ἡμῶν λάλησον.

ᾠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Σωμάτων σε, ἰατῆρα ἄμισθον, καὶ ψυχῶν θεραπευτὴν
κεκτημένοι, ὡς ἀληθῶς Πορταίτισσα Κόρη, τῇ εὐκλεεῖ σου
Εἰκόνι προστρέχομεν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὰς δωρεάς, τῆς εὐ-
νοίας σου πίστει λαμβάνομεν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἄκύμαντος, τῶν κυμάτων ὑπερθεν, διαπλεύσασα ἡ
θεία Εἰκὼν σου, ἤκεν ἡμῖν ὡς λιμὴν σωτηρίας, καὶ τῶν
δεινῶν κατευνάζει τὰ κύματα, γαλήνην δὲ τὴν ἀληθῆ, προ-
τανεύει ἡμῖν Πορταίτισσα.

Δόξα.

Τὴν πύλιν μοι, τῆς ζωῆς ὑπάνοιξον, ἀφαρπάζουσα πυ-
λῶν με τοῦ Ἄδου, ἡ Πυλωρὸς τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων,
ὀνομασθῆναι θελήσασα Δέσποινα, ἀποκοπὴν μοι τῶν χρε-
ῶν, τῶν πολλῶν μου εὐσπλάγχχνως βραβεύουσα.

Καὶ νῦν.

Ἐγίασται, ἀληθῶς ἡ θάλασσα, διαπλεύσει τῆς ἀγίας
Μορφῆς σου, ἡ δὲ Μορὴ τῶν Ἰβήρων ὡς πλοῦτον τῆς ἀ-
ρωγῆς σου αὐτὴν ὑπεδέξατο, ἅπας ὁ Ἄθως δὲ αὐτήν, ὡς
ἐλπίδος πυρσὸν κατεπλούτησε.

Διάσωσον ὃ Πορταίτισσα Πάναγνε Θεοτόκε, πάσης
βλάβης καὶ ἀναγκῶν τε καὶ θλίψεων, τοὺς ὀλοψύχως προσ-
τρέχοντας τῇ σῇ σκέπη.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μη-
τρικὴν παρρησίαν.

*Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως, Κύριε ἐλέησον ΙΕ'
καὶ τὸ παρὸν Κοντάκιον.*

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς προστασίαν καὶ σκέλην καὶ ἔφορον, ὁ περιώνυμος κληρός σου Ἀχραντε, ὑμνεῖ σε αἰεὶ Πορταίτισσα, καὶ ἐκ θαθέων ψυχῆς ἀνακραῖζει σοι· ἀπαύστως με φύλαττε Δέσποινα.

Καὶ εὐθὺς τό: Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ...

Ὁ Ἱερεὺς. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσομεν. Σοφία, ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

*Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ Ἀνάγνωσμα.*

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Τῆς Πορταΐτισης ταῖς θείαις ἰκεσίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

“Ὀλην ἀποθέμενοι...”

Ἔχει σε Πανάχραντε, τὸ μέγα Ὄρος τοῦ Ἄθω, μέγα καταφύγιον, οἰκεία χρησιμότητι καὶ διάσωσμα· διὰ σοῦ πάσης γάρ, θλίψεως λυτροῦται· Πορταΐτισαν δὲ ἄγρουπνον, ὡσπερ ἠυδόκησας, Μάνδρα τῶν Ἰβήρων ἢ ἔνδοξος. Ἄλλ’ ὦ θεοχαρίτωτε, δίδου ἡμῖν πᾶσι τὴν χάριν σου, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου Κόρη ἀφ’ ἡμῶν, ἄχρι τερμάτων αἰῶνος δέ, φύλαττε τοὺς δούλους σου.

*Εἶτα ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κ.τ.λ.
Κύριε ἐλέησον ΙΒ’, ὁ ἱερεύς: Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...
καὶ εὐθύς, αἱ λοιπαὶ ᾠδαί.*

Ὠδὴ ζ’. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νόσους ποικίλας θεραπεύει, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα διώκει, τῆς Εἰκόνοσ τῆς σῆς, ἢ χάρις Θεοτόκε ἐντεῦθεν Πορταΐτισσα, πᾶσα γλῶσσα σὲ δοξάζει.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Δύναμιν δίδου Θεοτόκε, τοῦ πατεῖν ἡμᾶς ἐχθροῦ τὰς πανουργίας, καὶ συμμάχει ἡμῖν, αἰὶ ὡς καθυπέσχου, κατὰ τοῦ πολεμήτορος καθ’ ἡμῶν ὄρουμένου.

Δόξα.

Ἐλαιον ἄλευρον καὶ οἶνον, ὡς ἐπλήθυνάς ποτε ἐν τῇ Μονῇ σου, οὕτω δίδου Ἀγνή, τοῖς σοῖς ἰκέταις πᾶσι, τῆς μητρικῆς εὐνοίας σου, τὰς πλουσίας εὐλογίας.

Καὶ νῦν.

Σκέπε τὴν σὴν κληρονομίαν, Πορταίτισσα ἐκ πάσης ἐπιρρείας· ὅτι ἅπας πρὸς σέ, ὁ Ἄθως ἀτενίζει, ἐν εὐκαιρίαις Ἀχραντε, καὶ ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ὡδὴ η΄. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἐν ἐσπέρᾳ, πρωΐ, καὶ μεσημβρίᾳ· ἐν ἡμέρᾳ, νυκτὶ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ καθικετεύω σε, στένων καὶ δακρῦων, ἀσπάζομαι φόβῳ, τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἰασαί μου τὰ πάθη τῆς καρδίας, φώτισόν μου τὸν νοῦν ἐσκοτισμένον ὄντα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τεθνηκυῖαν ζώωσον, καὶ υἴὸν ἡμέρας, καὶ φωτὸς με δεῖξον, Δέσποινα κληρονόμον.

Δόξα.

Σὲ αἰνοῦσιν ἀγγέλων πανηγύρεις, καὶ ὑμνοῦσιν ἀνθρώπων ὁμηγύρεις· καὶ οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ θάλασσα, πάνανγε κυρίως, ἀνυμολογοῦσι, τὴν σὴν σεπτὴν Εἰκόνα.

Καὶ νῦν.

Χαῖρε πύλη, καὶ γέφυρα καὶ κλίμαξ, ἐκ θανάτου πρὸς τὴν ἀθανασίαν, δι' ἧς χωροῦμεν διαπεραιούμενοι τὴν ὑγρὰν τοῦ βίου θάλασσαν καὶ γῆθεν, ὑψούμεθα πρὸς πόλον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὡς θάλαμον ὠραῖον καὶ φαινόν, ὡς εὐώδη νυμφῶνα πανάμωμε, ὡς εὐανθῆ, κῆπον καὶ παράδεισον εὐθαλῆ, ὡς νοητὸν ἀγίασμα, ὡς χρυσοπορφύρωτον κιβωτόν, ὡς ἔμψυχον χωρίον, καὶ πύρινον ὡς θρόνον, τὴν σὴν Εἰκόνα ὀνομάζομεν.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἴσχυν καὶ θυμηδίαν ἐν τοῖς δεινοῖς, καὶ παράκλησιν Κόρη ἐν θλίψεσι, δίδου ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ τὴν σκέπην σου τὴν σεπτὴν, Παρθένε Πορταίτισσα, πίστει καταφεύγουσιν ἀκλινεῖ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν ἐξαιτουμένη, καὶ μετοχὴν ζωῆς τῆς κρείττονος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Μὴ παύσῃ περισκέπουσα ἐν παντί, τὸ περίβλεπτον Ὄρος σου Ἄχραντε, τὸ εὐλαβῶς, Κόρη ἐν ἡμέρᾳ τε καὶ νυκτί, τὸ ἅγιον σου ὄνομα, φέρον ἐν τῷ στόματι καὶ νοῦ, παρέχουσα ἐν τούτῳ τῆς σῆς ἐπιστασίας, χειρὶ πλουσία τὰ γνωρίσματα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ναμάτων ψυχοτρόφων καὶ γλυκερῶν, ὡς πηγὴ σωτηρίου ἀκένωτος, βλύζεις ἀεὶ, ρεῖθρα τὰ θεόβρυτα μυστικῶς, καὶ ἅπασαν τὴν Ποίμνην σου, ἄρδεις καὶ εὐφραίνεις προφητικῶς· ἀλλὰ καὶ μετὰ τέλος, ἡμᾶς ἀκατακρίτους, τῷ σῷ Τίῳ Ἀγνῇ παράστησον.

Δόξα.

Ἡ ἄχραντος Εἰκὼν σου καὶ εὐκλεῆς, ὥσπερ ἥλιος Κό-

ρη υπέρλαμπρος, αἴγλη τῆ σῆ, ἐκ τῆς τῶν Ἰβήρων σεπτῆς Μονῆς, ἀστράπτει ἐν τῷ Ὄρει σου, καὶ εἰς πάντα κόσμον ὑπερφυῶς, καὶ λύει παθημάτων, τὴν νύκτα Θεοτόκε, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀναλάμψεσι.

Καὶ νῦν.

Νοός μου τὴν ὁμίχλην τὴν χαλεπὴν, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου δέομαι, λύσον Ἄγνη, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς μου πάθη δεινά, θεράπευσον καὶ σῶσόν με, ἐκ τῆς δυναστείας τοῦ πονηροῦ, καὶ ὥρα τοῦ θανάτου, ἐξάρπασόν με Κόρη, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ κοσμοκράτορος.

*Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.
(Ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν).*

Πρόσδεξαι τοὺς ὕμνους Μήτηρ Ἄγνη, οὓς ἐν τῷ Ναῷ Σου, Σοὶ προσφέρομεν εὐλαβῶς, καὶ δὸς ἡμῖν χάριν, τοῦ προσκυνεῖν ἀξίως, τὴν πάνσεπτον Εἰκόνα Σου Πορταίτισσαν.

Ἔχε ξενοτρόπως ἡ σὴ Εἰκὼν, ἐν τῷ Ὄρει Ἄθω, καὶ ἐδόθη ὡς θησαυρός, τῇ Μονῇ Ἰβήρων, Ἄγνη θεογεννητορ· διὸ ὕμνολογοῦμεν τὰ σὰ θαυμάσια.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρμονή, καὶ Μονῆς Ἰβήρων, Πορταίτισσα ἀρωγή, καὶ παντὸς τοῦ κόσμου ἐξαίρετος Προστάτις, καὶ κηδεμὼν καὶ σκέπη Θεογεννήτρια.

Στήλη θεοτύπωτος ἐμφανής, τῆς περὶ ἡμᾶς σου, προστασίας ἡ σὴ Εἰκὼν, πέλει Θεοτόκε διὸ ἅπας ὁ Ἄθως, ὕμνεϊ καὶ μεγαλύνει σε Πορταίτισσα.

Σκέπε τὴν Μονὴν σου πάσης ὀργῆς, καὶ βλάβης Παρθένε, καὶ μανίας τοῦ δυσμενοῦς, καὶ ἐν ὥρα δίκης, ἡμᾶς ἀκατακρίτους, φύλαξον Θεοτόκε τοὺς πεποιδότας σοι.

Τοὺς τοῦ Ὄρους Ἄθω Καθηγητάς, Μοναστὰς Μιγάδας, Ἱεράρχας καὶ Ἀθλητάς, Ὁμολογητάς τε, Ποιμένας καὶ Ὁσίους, τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτό-
κου, ποιήσατε προσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τὸ τρισάγιον. Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν...
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...*

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. 6'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπο-
λογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη,
οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν μὴ ὀρ-
γισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν·
ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡ-
μᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς
λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπι-
κεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημέ-
νη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ρυσθείη-
μεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ
γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς:

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...
Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης...
Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Μο-
νήν ταύτην (ἢ τὸν οἶκον τοῦτον) κλπ.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

*Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν.
Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν
τὰ παρόντα Τροπάρια.*

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῇ σῆ κραταιᾷ προστασίᾳ καὶ τὴν Εἰκόνα σου, χάριν τε καὶ ἔλεος, ἡμῖν πηγάζουσαν, μετὰ φόβου καὶ πίστεως, Ἄγνη προσκυνούσας, σῶζε Πορταῖτισσα, πάσης στενώσεως πάσης προσβολῆς ἐναντίας, καὶ ὀδυνηρῶν συμπτωμάτων, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ περιστάσεων.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Καὶ εὐθὺς τὸ Δι' εὐχῶν...

---

*Ἀπολυτίκιον τῆς Πορταῖτισσης.
Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Τὴν θεῖαν Σου Εἰκόνα δεδεγμένοι ἐν θαύματι, Πυλωρὸν Παρθένε καὶ σκέπην καὶ προστατίδα ἔχομεν, τοῦ κλήρου Σου οἱ τρόφιμοι αἰεὶ, καὶ Σοῦ ὡς ἀφομοίωμα ἡμεῖς, τὴν Αὐτὴν σου προσκυνούμεντες ἀπὸ ψυχῆς, βοῶμεν σοι Θεοτόκε· δόξα τῇ παναγάθῳ Σου βουλή, δόξα τῇ προστασίᾳ Σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς Ἄγνη θεία προνοία Σου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν μοναστῶν ἢ πληθὺς δεῦτε τοῦ Ἁθῶ, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ἐν θείοις ὕμνοις, τὴν Πανάχραντον Παρθένον καὶ Θεοτόκον, Ἰβήρων τῆς σεβασμίας θείας Μονῆς, τὴν Μονὴν κηδεμονίαν καὶ θυρωρὸν, καὶ τοῦ Ὄρους τὴν Ἐφορον, ἀναβοῶντες ἐκτενῶς, χριστιανῶν τὸ στήριγμα, Χαῖρε Κόρη Μητρόθεε.

*Ἀπολυτίκιον τῶν Κτιτόρων
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων.*

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἰωάννην Εὐθύμιον καὶ Γεώργιον, Μονῆς Ἰβήρων
Ποιμένας τε καὶ δομήτορας, ὡς Πατέρας φιλοστόργους
ἀνυμνήσωμεν. Καὶ γὰρ πρεσβεύουσι Χριστῷ ὑπὲρ ἡμῶν
διηνεκῶς, τοῦ δοῦναι ἡμῖν Εἰρήνην, πλημελημάτων συγ-
γνώμην, καὶ σὺν αὐτοῖς Μονὴν Οὐράνιον.

